

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE SPELLING IN HET TIJDSCHRIFT.

Toen ik de ukase las, door den Raad van Redacteuren van ons *Tijdschrift* uitgevaardigd, heb ik mijn bril eens goed afgeveegd. Ja, het staat er toch werkelijk: Men doe er zijn voordeel mee! en de onderteekening luidt niet eens: „de S.S.-S.A. Obergruppenpresseleiter”, maar eenvoudig de familienaam van onzen Hoofdredacteur.

Ik vind dit besluit weinig elegant en niet juist. De Redactie is natuurlijk volkomen vrij om baas te blijven in eigen huis, maar als er op een min of meer deftig partijtje te mijnen huize iemand binnenkomt met een Schillerkraag en „plusfours” zal ik hem niet de deur wijzen, wanneer hij in zijn costuum een soort kleedingsprincipe verkondigt.

Waarom is deze bepaling gemaakt, vraag ik mij af? Voorziet men moeilijkheden voor de lezers? Of is het een soort demonstratie tegen een regeeringsbesluit? Daarvoor acht ik ons *Tijdschrift* niet de plaats.

J. B. C. PERSENAIRE.

Wegens de eenvormigheid moest men kiezen tusschen alles in de oude of alles in de nieuwe spelling; de Raad van Redacteuren heeft zich eenstemmig voor het eerste uitgesproken.

Redactie.

DE GUMMI-SPONSBEHANDELING VAN HET ULCUS CRURIS VARICOSUM.

Uit het artikel van collega IMMINK in het vorige nummer van dit *Tijdschrift*, zou men kunnen opmaken, dat MC. PHEETERS en MERKART in 1932 deze behandelingsmethode voor het eerst uitvoeriger propageerden. Ik ben daarom zoo vrij op te merken, dat deze therapie reeds in 1922 door mij werd toegepast, in 1923 verscheen een stukje over dit onderwerp in dit *Tijdschrift* (67, II, 29). Ik vond de methode vermeld in *Ars medici*, Mrt. 1922, maar wijzigde haar, door inplaats van boorzalf of terpentijn-emulsie, vioformpoeder op de wond te brengen. In 1931 schreef mij een collega, dat hij de methode met verbluffend succes toegepast had bij beenzweren, die jarenlang door de artsen van de afdeling huidziekten in het Binnen Gasthuis en door andere huidspecialisten behandeld waren geweest. Alleen bij zéér groote huiddefecten geef ik de voorkeur aan het zinklijmverband.

Geldermalsen, 28 October 1934.

F. M. G. DE FEYFER.

DE GUMMI-SPONSBEHANDELING VAN HET ULCUS CRURIS VARICOSUM.

De door collega IMMINK in het *Tijdschrift* van 27 October beschreven behandeling werd reeds eerder uiteengezet door L. SIMONS in het *München. mediz. Wochenschrift* (1922 no. 16) en door collega DE FEYFER besproken in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*, 1923, II pg. 29. Als ik mij goed herinner werd deze methode bedacht door prof. HOHENEGG uit Weenen.

Ik heb de gummi-sponsbehandeling sinds 1923 toegepast en er vaak, maar lang niet altijd, zeer goede resultaten van gezien. Op de wattenlaag appliceerde ik evenwel een laag Billroth-batist, om te voorkomen, dat de wondafscheiding, welke dikwijls heel rijkelijk kan zijn, door de watten dringt en de spons verontreinigt. Er moet dan op gelet worden, dat het Billroth-batist de huid niet raakt.

Het is mij niet duidelijk, waarom collega IMMINK den flanelen zwachtel aan de knie begint te wikkelen, rationeeler lijkt mij eerst een paar slagen om den voet en dan naar boven toe.

Amsterdam, 29 October 1934.

L. DUYZEND.